

VITÉZGYÁR

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 29. szám, 2018. július 20.

Azon tűnődöm, mit keres a Ludovika nevű intézmény Pesten. Én azt hiszem, semmit! Ha a tradíciót vesszük, akkor pláne nem. Az egykori katonaiskola középszegény vidéki családok (bőven beleértve a dzsentriket) harmadik fiúgyereke számára létesült. Tudniillik az első volt az örökös, a másodikból pap lett, a harmadik ment a Ludovikára. Így úszták meg a tandíjat és kaptak fellépőt a társadalmi ranglétrára. Most ne emlékezzünk arra, hogy a fénykorban itt volt parancsnok minden idők legpocsekább magyar hadvezére, saját katonáinak hóhéra, vitéz (Don-kanyari) Jány Gusztáv. Tegyük föl, a budai vár (és az ország) mostani urának is tetszik a vitézkedés. Rendben. De vitézkötéses alattvalóinak képzését miért nem viszi Fel- vagy Alcsútra? Építsen ott lovardát, uszodát, vívótermet, laktanyát, kuglipályát, kocsmát, mindent, ami egy jövődő közszolga képzéséhez elengedhetetlen. Hozzá autópályákat minden irányból, és főleg, a nemzetközi (visegrádi) érdeklődést mutató óriásbusz-forgalom miatt parkolóligeteket. Ott ez keveseket zavarna. Itt a nyóckerben sokakat.